

STJÓRNARTÍÐINDI B 32 – 1996

Nr. 248

522

8. maí 1996

REGLUGERÐ

um stjórn veiða úr norsk-íslenska síldarstofninum 1996.

1. gr.

Allar veiðar á síld úr norsk-íslenska síldarstofninum eru bannaðar án sérstaks leyfis Fiskistofu. Eftirfarandi flokkar skipa skulu eiga kost á veiðileyfi til síldveiða, enda hafi þau sótt um síldveiðileyfi til Fiskistofu fyrir 26. apríl 1996 og hafi fengið gefið út leyfi til veiða í atvinnuskyni í fiskveiðilandhelgi Íslands eigi síðar en 10. maí 1996.

1. Hringnótaskip, sem hafa stundað síld- eða loðnuveiðar um einhvern tíma á tímabilinu 1. júlí 1995 til 1. apríl 1996.

2. Önnur hringnótaskip, enda verði staðfest til Fiskistofu eigi síðar en 20. maí 1996, að þau séu fullbúin til síldveiða.

3. Togveiðiskip, enda verði staðfest til Fiskistofu eigi síðar en 20. maí 1996, að skipin muni halda til síldveiða eigi síðar en 5. júní 1996.

2. gr.

Skipum, sem leyfi fá til síldveiða samkvæmt 1. gr., er heimilt að hefja síldveiðar 10. maí 1996.

Leyfi til veiða samkvæmt 1. gr. tekur til veiða á síld í lögsögu Íslands, Færeyja, Jan Mayen og á alþjóðlega hafsvæðinu milli Íslands og Noregs. Nánari reglur um tilhögun veiða í lögsögu Færeyja og Jan Mayen verða tilgreindar í leyfisbréfum eða sérstökum tilkynningum, sem Fiskistofa gefur út til skipanna.

3. gr.

Á árinu 1996 skal þeim hringnótaskipum, sem veiðileyfi hljóta samkvæmt 1.-2. tl. 1. gr., heimilt að veiða samtals 182 þúsund lestir af síld úr norsk-íslenska síldarstofninum. Skál þessu magni skipt milli einstakra fiskiskipa, sem veiðileyfi hljóta, þannig, að hverju skipi er sett ákveðið hámark á þann síldarafla, sem því er heimilt að veiða á árinu 1996. Heildarmagninu skal skipt þannig, að helmingi magnsins skal skipt jafnt milli skipanna, en helmingi þess í hlutfalli við skráða rúmtölu þeirra 7. maí 1996 hjá tæknideild Fiskifélags Íslands.

Á árinu 1996 skulu 8.000 lestir af síld teknar frá til handa þeim togveiðiskipum sbr. 3. tl. 1. gr., sem tilkynnt hafa til Fiskistofu um þátttöku í síldveiðunum. Skál aflahámark togskipa miðað við, að hvert skip geti farið tvær veiðiferðir. Við ákvörðun aflahámarks fyrir frystitogara skal miðað við mesta landaðan afla úr frystilestum þeirra, en við aflahámark ísfiskskipa við mesta landaðan afla, ísaðan í kassa eða kör, samkvæmt upplýsingum Fiskifélags Íslands.

Ekki er heimilt að flytja leyfilegt aflahámark milli skipa.

Komi í ljós að 20. maí 1996 liðnum, að einhver skip muni ekki fara til síldveiða, skal aflaheimildum þeim, sem þeim voru ætlaðar, skipt milli þeirra skipa, sem farið hafa til veiða eftir reglum 1. mgr. 3. gr.

Sé sýnt, þegar ætla má að dragi að lokum síldarvertíðar, að aflaheimildir íslensku síldveiðiskipanna nýtist ekki að fullu vegna þess hvernig veiðar einstakra skipa hafa gengið, er heimilt að breyta aflahámarki, þannig að heildaraflaheimildirnar nýtist sem best.

4. gr.

Skipstjórum fiskiskipa skal skylt að tilkynna til Fiskistofu með skeyti eða símbréfi um áætlað aflamagn um leið og skip heldur til lands með síldarafla og ennfremur um löndunarstað og komutíma. Í tilkynningu til Fiskistofu skal einnig koma fram hversu mikill hluti aflans er fenginn í lögsögu Íslands, Færeyja, Jan Mayen og á alþjóðlega hafsvæðinu.

Um vigtun síldarafla gilda ákvæði reglugerðar nr. 618/1994, um vigtun sjávarafra.

5. gr.

Brot á ákvæðum reglugerðar þessarar varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða og ákvæðum laga nr. 34, 17. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands og skal með brot farið að hætti opinberra mála. Um gjaldtöku vegna umframafla, fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 37, 27. maí 1992, um sérstakt gjald vegna ólögmæts sjávarafra.

Þá er og heimilt á grundvelli 20. gr. laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, að svipta skip veiðileyfi vegna brota á ákvæðum reglugerðar þessarar og ákvæðum leyfisbréfa settum samkvæmt henni.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða og laga nr. 37, 14. maí 1976, um veiðar íslenskra skipa utan fiskveiðilandhelgi Íslands til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 188, 1. apríl 1996, um stjórn veiða úr norsk-íslenska síldarstofninum árið 1996.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 8. maí 1996.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.

REGLUGERÐ

um humarveiðar.

1. gr.

Bátum, sem aflamark hafa í humri og uppfylla skilyrði um stærð og vélarafli, sem tilgreind eru í 2. mgr. 9. gr. er heimilt að stunda humarveiðar við Suður- og Suðvesturland á því tímabili sem ákveðið er í reglugerð um veiðar í atvinnuskyni hverju sinni. Veiðisvæðið markast af línu, sem dregin er réttvísandi suðaustur frá Papey og að vestan af línu, sem dregin er réttvísandi í vestur frá Malarrifsvita.